

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200746
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8620200746.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobkyne M. E., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX N., štátna občianka SR zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2 588,17 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 588,17 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 6.5.2020 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2 588,17 eura. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7Csp/55/2017 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 5 478,37 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobe v časti 2 240 eur s príslušenstvom vyhovel, v časti vo výške 650,20 eura konanie zastavil a vo zvyšnej časti, t. j. o sumu 2 588,17 eura žalobu zamietol rozsudkom sp. zn. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2018.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „43. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých
6Csp/32/2020

-2-

náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu. 44. Zo zmluvy súd zistil, že táto neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon

o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajá vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN uvedená v obchodných podmienkach, ktoré sú navyše nečitateľné pre drobnosť písma. Súd poukazuje na publikáciu Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 455 s.: „V zmluvných podmienkach môžu byť v prípade spotrebiteľských záväzkov upravené len vedľajšie zmluvné dojednania, prípadne iné dojednania technického charakteru spočívajúce v zedefinovaní pojmu, upravujúce procesný režim realizácie práv a povinností, avšak v žiadnom prípade nemôžu zmluvné podmienky pripojené k spotrebiteľskej zmluve obsahovať nárokové normy, úpravu podstatných náležitostí zmluvy, úpravu sankcií alebo iných rozhodných pravidiel, ktorými sa riadi vznik, zánik alebo nároky vyplývajúce zo samotného spotrebiteľského záväzku a jeho obsahu, v opačnom prípade by zmluvné dojednania predstavovali prekvapivé klauzuly naplňajúce znaky neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 OZ.“ 45. Ak ročná percentuálna miera nákladov nebola dojednaná priamo v písomnom podpísanom vyhotovení danej zmluvy, ale je obsiahnutá iba v obchodných podmienkach, ktoré boli vyhlásené za jej súčasť, treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 4.6.2014, sp. zn. 24Co/327/2013). Pokiaľ zákon v § 9 ods. 2 písm. j) určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomíňať, resp. zanedbávať (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012). 46. Aj napriek tomu, že predmetná úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nebolo sporné, že na jej základe boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky, preto je úverová zmluva platná, avšak bezúročná a bez poplatkov. 47. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 2 400,- eur a žalovaná doposiaľ vrátila žalobcovi sumu 160,- eur. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 4.5.2014 a do podania žaloby dňa 25.4.2017 neuplynula všeobecná premlčacia doba troch rokov, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 240,- eur (2 400,- eur - 160,- eur) s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21.3.2017 (podľa návrhu žalobcu) do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.“

3. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadost'učinenie má mať
6Csp/32/2020

-3-

sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadost'učinenie požaduje vo výške 2 588,17 eura. Úver na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. jej bol poskytnutý vo výške 2 400 eur a žalovanému do podania žaloby zaplatila 160 eur. Súd konštatoval, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaný od nej požadoval sumu 5 478,37 eura a pohľadávka žalovaného bola dôvodná len do výšky 2 240 eur, žalovaný zobral žalobu v časti späť o sumu 650,20 eura, avšak chcel sa obohatiť o sumu 2 588,17 eura. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadost'učinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadost'učinenia ani rozširovať ani zužovať.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.5.2020 uviedol, že so žalobou žalobcu v celom rozsahu nesúhlasí, nárok žalobcu neuznáva. Žalobca sa žalobou domáha voči nemu primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 2 588,17 eura z dôvodu porušenia jeho spotrebiteľských práv, pričom výšku svojho uplatneného nároku titulom primeraného finančného zadost'učinenia v sume 2 588,17 eura nijako nešpecifikoval ani nekonkretizoval. Výška žalobcom požadovaného primeraného

zadosťučinenia okrem toho, že nie je nijako odôvodnená, nespĺňa ani podmienku primeranosti. Žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval a taktiež nekonkretizoval ani len jedno jeho právo priznané mu ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by mu mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzuje od ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči nemu nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Žalobca v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Svidník pod č. k. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol pre formálne nedostatky úverovej zmluvy spočívajúce v neuvedení RPMN, čo založilo bezúročnosť úveru poskytnutého žalobcovi ich právnym predchodcom na základe dotknutej úverovej zmluvy. Žalobca v tomto spore nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Žalobca v žalobe uvádza, že v sporovom konaní pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 7Csp/55/2017 úspešne uplatnil porušenie jeho práv ako spotrebiteľa. Úverová zmluva predstavuje dvojstranný dokument so zmluvnými podmienkami, na ktorých sa strany zmluvy vzájomne dohodli a zaviazali sa ich dodržiavať. Bezúročnosť úveru nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa, ale v zmysle v tom čase platného a účinného zák. č. 129/2010 Z. z. predstavuje prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku na zmluvne dojednané úroky z úveru pre prípad absencie niektorej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezúročnosť úveru založila žalobcovi v pozícii dlžníka z úverovej zmluvy vrátiť veriteľovi len výšku ním poskytnutého úveru. Bezúročnosťou úveru však žiadne práva žalobcu porušené neboli, nevznikol mu tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné
6Csp/32/2020

-4-

uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vyššie uvedeného dôvodu tak nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom“ pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia tak, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zároveň nie je splnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práv nárok na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Úverová zmluva, z ktorej nároky boli predmetom sporu vedenom Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 7Csp/55/2017 bola uzavretá medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom, spoločnosťou VÚB, a. s. ako veriteľom. On nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval, úver žalobcovi neposkytoval, bonitu žalobcu nepreveroval, nemohol sa tak dopustiť porušenia práv žalobcu. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť len také konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praxe, klamania spotrebiteľa, pričom žiadneho takého konania sa on ani jeho právny predchodca nedopustil. S názorom žalobcu, že inštitút primeraného zadosťučinenia má plniť sankčnú funkciu, nesúhlasí a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Týmto podoporne odkazuje na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018. Rovnako je nesprávny názor o reparačnej funkcii daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Je aj v rozpore so zásadou ne bis in idem, aby primerané zadosťučinenie malo zodpovedať výške nepriznaného nároku zo sporu vedeného pod sp. zn. 11Csp/204/2018, ako bol nárok uplatnený žalobcom v tomto spore. Týmto podoporne odkazuje na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018. Odôvodnenie nároku žalobcu na finančné zadosťučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide o sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť, zodpovedá ideám

Chammurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ ale nie ideám právneho štátu, z ktorých vychádza aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Podporne odkazujeme na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č. k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu. Predmet sporu o zaplatenie vymedzuje žalobca. O peňažnom nároku v sporovom konaní rozhoduje súd. Prípadný neúspech žalobcu z vymedzeného predmetu sporu nemôže predstavovať peňažnú ujmu na strane spotrebiteľa ako protistrany. Toto nie je účel, ktorý sleduje ust. § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. Suma, ktorej priznania sa žalobca domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nespĺňa podmienku primeranosti. O to viac nespĺňa podmienku primeranosti, keď sám žalobca mu sumu, na ktorej zaplatenie bol rozsudkom Okresného súdu Svidník pod č. k.

6Csp/32/2020

-5-

7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018 zaviazaný, do dnešného dňa nezaplatil. Žalobcom uplatňovanú sumu v celom rozsahu rozporuje ako neprimeranú a zjavne nedôvodnú. Navrhuje, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

5. Na pojednávanie dňa 2.8.2021 sa nedostavil predvolaný právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 20.7.2021 z dôvodu zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania. V ospravedlnení súhlasil, aby súd konal v neprítomnosti žalovaného s tým, že žalovaný sa v celom rozsahu pridržiava svojich písomných vyjadrení vrátane návrhu, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a súčasne zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Súd v zmysle § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

6. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018 a zistil tento skutkový stav:

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2018, súd zistil, že žalobkyňa voči žalovanému úspešne uplatnila na tunajšom súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa a súd predmetným rozsudkom žalobe v časti 2 240 eur s príslušenstvom vyhovel, v časti vo výške 650,20 eura konanie zastavil a vo zvyšnej časti, t. j. o sumu 2 588,17 eura žalobu zamietol z dôvodu, že konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodov uvedených v bode 2. odôvodnenia rozsudku.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá na žalobe z dôvodov uvedených v jej písomnom vyhotovení. K vyjadreniu žalovaného poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, konkrétne na bod 18 odôvodnenia, kde jednoznačne NS SR uvádza, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ sa žalovaný vyjadruje, že nie je dostatočne odôvodnená primeranosť primeraného finančného zadosťučinenia, NS SR uvádza, že žiadnu inú podmienku, aby bol spor medzi stranami zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi nebola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody, bezdôvodného obohatenia, je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Zo strany žalobkyne nie je možné vyjadriť lepšie a primeranejšie sumu, ktorú žalovali ako sumu, o ktorú sa bezdôvodne chcel obohatiť žalovaný. Ak by žalobkyňa nekonala, nešlo by o aktivitu z jej strany, došlo by k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Navrhol žalobe vyhovieť a priznať žalobkyňi náhradu trov konania.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

6Csp/32/2020

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie opierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

12. V prejednávanej sporovej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Čo sa týka úspešného porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku, a to v konaní na súde. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak tá ujma tu je, teda je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia súčasne pôsobí preventívne.

13. Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za preukázané, že základ nároku žalobkyne je bezpochyby daný, nakoľko jediný predpoklad pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, ktorým je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom, je splnený. Bolo totiž preukázané, že žalobkyňa si voči právnomu predchodcovi žalovaného v rámci svojej obrany úspešne uplatnila na tunajšom súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa. Z rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7Csp/55/2017 zo dňa 15.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2018, mal súd za preukázané, že z nárokovanej sumy žalovaného ako žalobcu v uvedenom konaní (5 478,37 eura) súd žalobu o zaplatenie sumy 2 588,17 eura zamietol z dôvodu, že konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodov uvedených v bode 2. odôvodnenia rozsudku. Právoplatným ukončením konania vo veci 7Csp/55/2017 dňa 17.2.2018 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyňi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

6Csp/32/2020

Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 6.5.2020, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľka ako žalovaná v konaní úspešne bránila tým, že dodávateľ porušil jej spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bola žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľka úspešne uplatnila svoje spotrebiteľské práva.

14. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu jednak satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania

plnení z neplatných právných úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Napriek tomu, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalovaného na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB zo dňa 8.10.2013 bol bezúročný a bez poplatkov, žalovaný sa vo veci 7Csp/55/2017 Okresného súdu Svidník domáhal zaplatenia nie malej finančnej čiastky, teda na úkor žalobkyne sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia žalobkyni, ak majú byť naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma vo výške 2 588,17 eura ako vyrovnanie ujmy žalobkyni, ktorá jej protiprávnym konaním žalovaného bezprostredne hrozila.

15. Na základe uvedeného je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a jeho priznaná výška je primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

16. K žalovanému tvrdenému nedostatku pasívnej vecnej legitímácie súd uvádza, že žalovaný je ten, kto vystupoval v konaní na tunajšom súde sp. zn. 7Csp/55/2017 ako žalobca a proti žalovanému si žalobkyňa úspešne bránila svoje práva v konaní. Preto pasívne vecne legitimovaným je ten subjekt, voči ktorému si spotrebiteľ na súde úspešne bránil svoje práva. Pasívna vecná legitímácie žalovaného je daná.

6Csp/32/2020

-8-

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O trovách konania vo výroku II. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

6Csp/32/2020

-9-

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.